

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXX. An Conciliis legitimis, & adprobatis, sit infallibilis Autoritas, vt errare
non poßint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

sententias: se tamen purgandi, suaque probandi facultas eis ter est facta à Concil. Sess. 13. 15 & 18.

VIII. Detur saluus conductus ab Imperatore Personis, ne puniantur; & Causa, ne damnetur, et si defendi nequeat.

AT, Conductus saluus ter oblatus est: cetera sunt ridicula & absurdā postulata.

AVTOR. **CONDITIONES Conciliorum** legitimæ sunt. 1. Ut quatuor, Euocatio sit generalis ad omnes prouincias. 2. Nullus Episcop⁹ verus excludatur, nisi excommunicatus. 3. Ad sint per se, vel alios Patriarchæ quatuor. 4. Saltem ex maiore parte prouinciarum Christianarum ad sint Episcopi.

Q V A E S T I O XXX.

An Conciliis legitimis, & adprobatis sit infallibilis Autoritas, ut errare non possint?

LVTHERANI & CALVINIANI pernecant.

SVADERE nituntur. I. CALVINVS Institut. l. 4. c. 9. § 3. &c. Scripturas crepat, quibus omnes Pastores, Sacerdotes & Prophetæ arguntur improbitatis, ignorantiae, & erroris.

AT, ait August. de Unit. Eccl. propter quosdam malos reprehenduntur sapientia & boni. Ut Phil. 2. Omnes, quæ suasunt, querunt. Dein: Ecclesia & Synagogæ diuersa est ratio.

II. Errata sunt Conciliorum plura: vt 3. Reg. 22. Concilium 400. Prophetarum Et, Ioann. 9. Iudæorum Concilium præside Caipha. Hæc Calvinus. Lutherus afferit Concilium Apostolorum Act. 15.

AT, ij Prophetæ erant falsi: & Iudei

subordinarant falsos testes Concilio facto tumultuario, non iusto. Plura Bellarminus l. 2. c. 8. historica, sycophanticè allata refutat.

AVTOR. I. Conciliorum per magna est diuersitas. Generalia adprobata sunt duodecim: Reprobata octo: Adprobata partim, partim reprobata sex: Nec adprobatum, nec reprobatum unum Pisanum.

II. De fide est, Concil. gen. confirmata per Papam, errare non posse in fide seu moribus. I. Quia Christus interest iis. Matth. 18. *ubi sunt duo. &c.* Vide Antichristum part. 2. quest.

III. Quia Ecclesia nequit errare: Matth. 16. *Portæ inferi non praual.* &c. Attota formalitas Ecclesiæ est in Prælatis: Quare neque hi itè congregati errare queunt. Accedit, quod repræsentant vniuersam Ecclesiam, proindeque habent consensum eiusdem. Vnde, 3. Reg. 8. coetus Procerum cum Salomonen congregatus dicitur tota Ecclesia Israël. Ita S. Patres.

IV. Quia, Papa non potest errare in fide. Luc. 22. *Rogauit prote.* &c. de hoc a lobi. Ergo nec errare potest Concilium à Pontif. confirmatum.

V. Quia, Episcopi sunt habendi ut Pastores, audiendi ut Magistri, sequendi ut Duces. Luc. 10. *Qui vos audiri.* &c. Heb. 13. *Obedite Präpositis:* Act. 20, Eph. 4. dicuntur Pastores, idè, ut non circumferantur omni vento. Item Doctores, Matth vlt. *Docete omnes gentes.* &c. Item speculatores: Ezech 33. *Speculatorum domini Israël dedi te.* S. Patres vocant Episcopos Speculatores & oculos, & Patres. Hocce cum sequi iubeamur à Deo, si felice-

fellerint, certè in Deum culpa referenda foret. Utque singuli errare possint, non tamen collecti in nomine Christi.

VI. Quia, sic & Patres Hi affirmant
1. Concil. generalis sententiam esse ultimum Ecclesiae iudicium in causa fidei, à quo non datur appellatio: quodque retractari nequit. 2. Esse hereticos, qui Concilio generali non acquiescunt: cò, quod ista errare non possint. 3. Esse diuina decreta ab Conciliis generalibus profecta. 4. Esse moriendum potius, quam ab iis abeundum. Docet ista testimoniis Bell. l. 2. c. 3.

VII. Quia nî foret infallibilis Conciliis veritas, 1. Nullum foret in Ecclesia firmum iudicium, quo finiretur controversia, vnitatisq; seruaretur. 2. Potest reuocari in dubium damnatae heres. 3. Nulla esset certitudo de libris S. Scripturæ. 4. Nullo digna forent honore, & intolerabilem continerent errorē; quia proponere quid credēdum possent, quod nunquam in Symbolo fuisset. Quæ omnia de Confirmatis capienda sunt Conciliis. Nam generalia non confirmata errarunt plura: Etonnia ante confirmationem Papæ errare queunt, nisi Papæ sequantur infallibilitatem.

Q V Ä S T I O XXXI.

Maior ne sit autoritas Conciliij, quam Scriptura?

V THERANI quam infanda in nos confingant,
In Antipapista Mendace part. 1. retulimus. Lutheri vox est libri de Ecclesia. Papa S. Scripturam in cœno & putuisse sepeliri. Et de Hinnam Christianam pene integrum delectus. Vide etiam in Antipapista part. 2. q. 3. Vociferantur omnes, Scripturam à nobis subici Concilii.

C A L V I N V S Institut. l. 4. c. 9. §. 14. alt.
Subiicere cum in modum Dei Oracula hominum censura, ut ideo rata sint, quia placuerint hominibus; blasphemia est, indigna qua commemoretur.

A V T O R. Magnum & multiplex discrimen est Scripturæ ab Conciliis.

I. Scriptura est immediate à Deo revelata, sic vt. 2. Pet. 1. Spiritu S. inspirante locuti sunt Sancti Dic: Etsi quidam Scripserunt, quæ viderunt, vt Matthæus & Ioannes: alii quæ audierunt, vt Marcus & Lucas; Sicut, ait, tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi id runt. Concilia autem non scribunt revelationes; sed 2. Tim. 3. Omnis Scriptura diuinus inspirata solum declaratur ab eis vel quoad sensum, vel quoad ipsam Scripturam, quæ sit canonica, quæ non.

II. Scriptores sine labore scripserūt, aut prophetarunt: at Concilia discutunt summa cum diligentia: patet A. Etorum 15.

III. In S. Scriptura nullus inesse potest error: At Concilia possunt in iudiciis morum, & particularibus errare.

IV. In S. Scriptura tam Verba, quam sententiæ pertinent ad fidem: at in Conciliis solum decreta de fide; non disputationes, & rationes.

V. Scripturā non eget approbatione Papæ, vt sit autentica; sed tantum tenuis innoscet Autoritas: at Concilia confirmari oportet, vt rata sint.

Q V Ä S T I O XXXII.

Papa, an Conciliij sit posterior Autoritas?

V THERANI & CALVINISTÆ Conciliis Papam subiiciunt: voluntque tantum suæ esse Ecclesiarum Præfulem; aut, ad summum,